

Τις τρεις τελευταίες δεκαετίες κύρια αποστολή του DET1 είναι να προσφέρει Αεροπορικούς Στόχους Πλήρους Μεγέθους (FSAT) για τις ανάγκες του White Sands Missile Range

82nd Aerial Targets Squadron

Με την τεχνολογία να αλλάζει με πολύ γοργούς ρυθμούς, τα συστήματα γίνονταν παρωχημένα πριν καλά-καλά προλάβουν να φτάσουν σε επιχειρησιακή χρήση. Έτσι αποφασίστηκε η δημιουργία μιας ειδικευμένης μονάδας, της 82ης Τακτικής Μοίρας Αεροπορικών Στόχων (Tactical Aerial Targets Squadron), που θα παρέχει πληροφορίες τόσο στους κατασκευαστές όσο και στο στρατό για τις δυνατότητες των οπλικών συστημάτων, σε σχέση με την αντιμετώπιση των τρεχόντων όσο και των μελλοντικών απειλών.

Η 82η Μοίρα είχε αρχικά δημιουργηθεί στις 13 Ιανουαρίου 1942 σαν μονάδα μαχητικών, επιχειρώντας P-38 Lightning από το Bear Field στην Ινδιάννα. Σύντομα όμως στάλθηκε στην Ευρώπη, όπου είχε δράση πετώντας από τα αεροδρόμια του Goxhill και Duxford στο Ηνωμένο Βασίλειο. Με το τέλος του πολέμου η Μοίρα μεταστάθμευσε πίσω στις ΗΠΑ, διαλύθηκε, επανενεργοποιήθηκε και έδρασε στην Κορέα με F-84, F-94, F-89 και F-86D. Με την επιστροφή της στις Ηνωμένες Πολιτείες, έγινε αρχικά Μοίρα ανακαίτισης με F-102, για να καταλήξει μονάδα εκπαίδευσης με T-37 στην αεροπορική βάση Webb στο Τέξας, μέχρι το 1976 οπότε και διαλύθηκε για άλλη μια φορά.

Επανασυγκροτήθηκε τον Ιούλιο του 1981 σαν Tactical Aerial Targets Squadron (TATS), ενώ συγχρόνως ένα κλιμάκιό της (DET1) δημιουργήθηκε στην αεροπορική βάση Holloman στο Νέο Μεξικό. Την 1η Νοεμβρίου 1991 η 82η TATS μετονομάστηκε σε 82η Aerial Targets Squadron (ATRS) και έγινε μέρος της 475ης Ομάδας Αξιολόγησης Όπλων (Weapons Evaluation Group, WEG), που με τη σειρά του μετονομάστηκε σύντομα σε 53η WEG με έδρα την αεροπορική βάση Tyndall στη Φλόριδα.

Σήμερα η 53η WEG αποτελείται από την 81η Μοίρα Υποστήριξης Δοκιμών (Test Support Squadron), την 82η Aerial Targets Squadron, την 83η Fighter Weapons Squadron, όλες με έδρα την Tyndall, την 86η Fighter Weapons Squadron στην Eglin AFB και το DET 1 της 82ης ATRS στην Holloman AFB. Ο πρώτος τύπος που χρησιμοποιήθηκε από την 82η ATRS και το DET1 ήταν το PQM-102, που προήλθε από την ανάγκη για ρεαλιστικότερη εκπαίδευση και τις δοκιμές των όλο και ικανότερων βλημάτων, ενώ έπαιξε σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη του F-15, τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '70. Στις αρχές του 1973 ανατέθηκε στη Spreng να μετατρέψει παρωχημένα F-102A Delta Dagger σε Εναέριους Στόχους Πλήρους Μεγέθους (Full Scale Aerial Targets, FSAT), στα πλαίσια του προγράμματος «Pave Deuce». Τα δύο αρχικά πρωτότυπα διατηρούσαν τη δυνατότητα επανδρωμένης πτήσης και χαρακτηρίστηκαν σαν QF-102A, ενώ τα όσα ακολούθησαν στη συνέχεια από τη γραμμή μετατροπής, μπορούσαν να πετάξουν μόνο χωρίς πιλότο και έτσι έλαβαν τον -μη συμβατικό- χαρακτηρισμό PQM-102A. Η πρώτη πτήση του τελευταίου πραγματοποιήθηκε στις 13 Αυγούστου 1974, ενώ ο τύπος κηρύχθηκε επιχειρησιακός τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου. Αργότερα αναπτύχθηκε το PQM-102B με προηγμένα συστήματα και δυνατότητα πτήσης σε χαμηλό ύψος, χάρις στην τοποθέτηση ενός ραδιούψομετρου. Επιπλέον, με τη μετεγκατάσταση ορισμένων ηλεκτρονικών, το πιλοτήριο του PQM-102B διατήρησε τη δυνατότητα επανδρωμένης πτήσης (αν και ο χαρακτηρισμός του αεροσκάφους δεν άλλαξε για να μη δημιουργηθεί σύγχυση). Όταν το πρόγραμμα μετασκευών ολοκληρώθηκε το 1982, περισσότερα από 200 Delta Dagger είχαν τροποποιηθεί σε ιπτάμενους στόχους PQM-102A και PQM-102B. Τα αεροσκάφη αυτά σήκωσαν το βάρος της ανάπτυξης και αξιολόγησης πάρα πολλών αμερικανικών οπλικών προγραμμάτων εδάφους-αέρος και αέρος-αέρος, συμπεριλαμβανόμενα